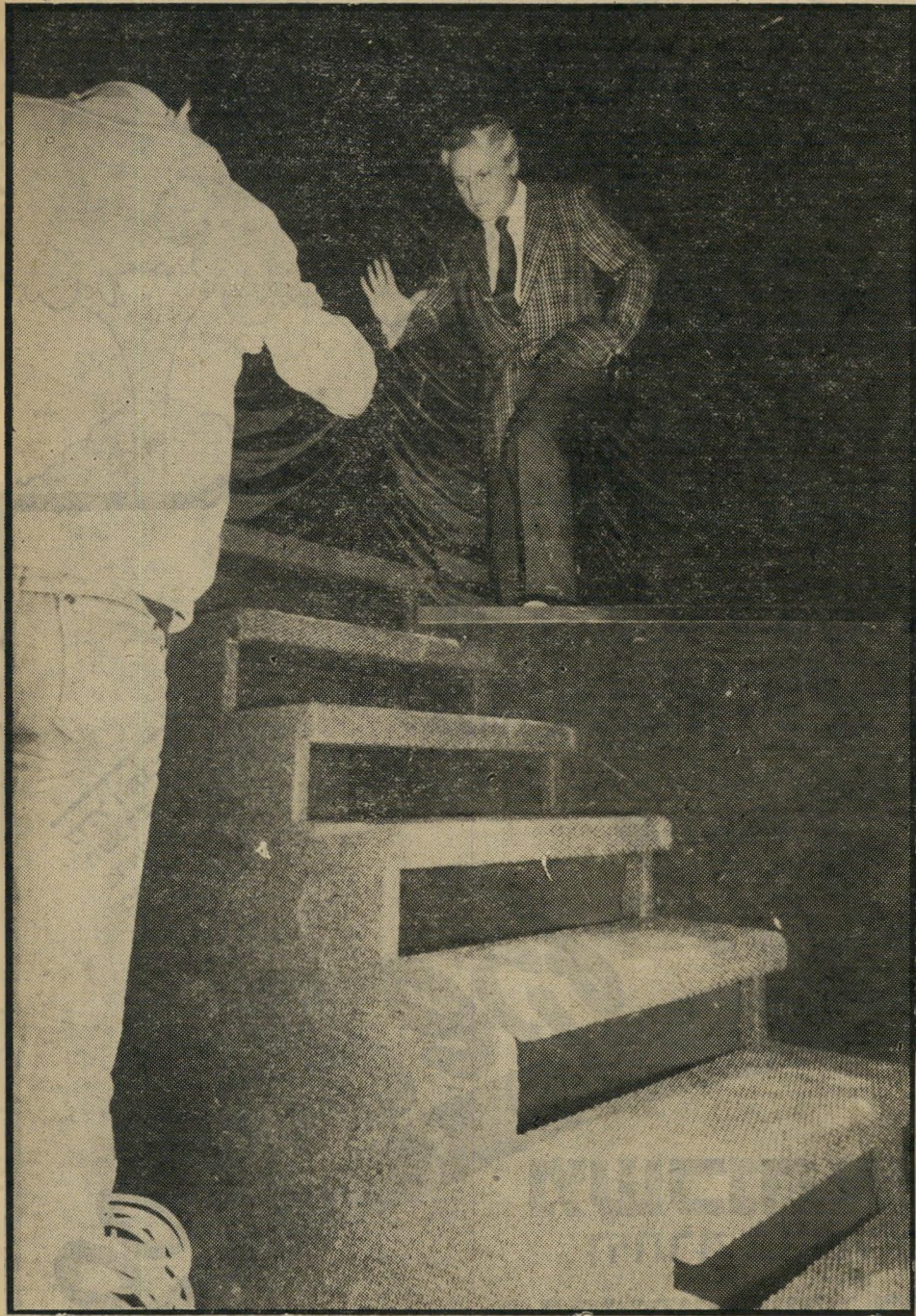

ש"י עגנון חילל את השבת. שמו של דויד לוי

אינו גרינבוים. וצלם הפורנו נקרא בן גוריון

שלמה להט

מגשש דרכו באפילה לכיוון המדרגות. ציץ' נאם בפתחת קולנוע "רב-חן" בתל-אביב, כשמונה קטנה מאירה מעל ראשו. כשרצה לרדת מהבימה לא מצא את המדרגות. רק כשהצלמים התחילו לצלם אותו, הצליח, בעזרת ההזקקים, למצוא את דרכו לאולם. היה זה יום עמוס-הופעות לראש-עיריית תל-אביב. הוא השתתף ביום זה גם בהלווייתו של הד"ר חיים גמזו, באזכרה לאברהם ("יאיר") שטרן, מנהיג לח"י, ובחלוקת תעודות "העסק המצטיין".

לא פירסם את החומר בחייו. משום שהעדיף להמשיך ולכיר טוב, ולא לבזבז זמן בהתקנת הכתבים לדפוס.

בעוד שאמונה ירון היא דתה, הרי אחיה, ח"מ" דת עגנון, אינו שומר-מיצד. וזהו הוא עובד כמהנדס ואינו קשור כלל לעיסקי אחותו. אגב, שמו המקורי, שלום מרדכי שונה עליידי אמו לשם גיבור הספר תמוז שלשום.

עגנון, שירד לגרמניה ושב כעבור שנים שנית ל-ארץ, לא חבש בחו"ל כיפה, ואף חילל שבת. בארץ, לעור מת זאת, הקפיד להתפלל בו קריבווקר, ביחידות. ליבני נור כר שלמרות זאת הוא היה ספקן גדול. פעם בא אליו ליבני וביקש שיעזר לו בדבר מה. עגנון אמר לו: "הייתי רוצה לעזור לך הרבה, אך אני עצמי טובע בבוץ ורוצה להור ציא עצמי ממנו".

במלאות 11 שנה למות ש"י (שמואליוסף) עגנון. נפגש יצחק ליבני עם בתו של הסופר, אמונה ירון, בבית-עגנון, בשכונת תלפיות בירושלים. הבת גילתה לליבני גי שלמרות שאביה זכה ב-פרס-נובל, ושפריו תורגמו ל-שפות רבות, נראה שאינם נמרי כריס. משום שהתמלוגים המי גיעים אליה הם זעירים. אמר נה מוציאה בימים אלה לאור את המיכתבים שכתב אביה לאמה, וכמות המילים שהיא הוציאה עד כה לאור גדולה מכל מה שפירסם אביה בי-חייו. היא אמרה שבניגוד ל-אביה, שהיה מאוד רגיש לברי-קורת, אין היא מתרגשת מ-מבקריה על פירסום החומר שי-אביה לא פירסם בחייו. לדבר ריה, היא ממלאת בכך אחר צוואת עגנון, שפעם אמר לה שהוא מקווה שכתבי-היד שלו לא יישארו במגירות. לשאלת ליבני, היא הסבירה שאביה

דניאל בן-גוריון. במגעיו בבנקים ועם לקוחות נתקל בצחוק למשמע השם בן-גוריון, יון, ואו החליט להתליף גם שם נכבד זה, והפך דניאל גרנות.

תוך כדי הדיון בשמו של הנאשם, הציע התובע, אברהם לנדשטיין, כי גרי-נות יקרא לעצמו דניאל בגוב-ערוות. הוא סיפר כי בתקופת לימודיו באוניברסיטה הציע לו מורו לעברית שיתליף את שמו, לנדשטיין, שפירושו אבן-דרך, בשם "היי, ציוניוני הי דרך", אבל זה היה שם ארוך מדי, כדברי התובע.

גם השופט, שמואל קווארט, נזכר כי בתקופת המנדאט הכיר אדם ששם-מישפחתו היה גרי-עין. מכיר וון שלפי החוקים אז היה עליו להחזיק בשמו הקודם עשר שנים אחרי שהחליף אותו, עדיין נותר שמו "גרי-עין" לש-עבר שנים רבות.

האנגלית כדי לדבר איש עם רעהו. כשהופיעה בישיבת ועד-התכספים של הכנסת קבור-צה של קצינים מבית-הספר לפיקוד ולמטה של צה"ל, הציג לפניהם יושב-ראש הוועד, דה, שלמה לורנץ, את חבר-ריו, כשהגיע לח"כ המערך הניצי, אריק נחמקין, קרא לו בטעות אריק שרון. מיד תיקן את עצמו וביקש את "סליחתו של אריק... שרון".

לורנץ זכה, ביחד עם חבריו הדתיים האחרים בוועד, בה, בטיפול מיוחד בקיבוץ הי-חילוני עין-גדי. כשהתהה הי-וועד ביס-המלח, בסיוור עבו-דה, הובא לחברים הדתיים של הוועד אוכל כשר, ארוז הר-מטית. אחרי הארוחה הציגו תושבי המקום לח"כים את ארון ספרי-התורה הנמצא ב-בית-הארוחה, אך זה השאיר את לורנץ אדיש. הוא אמר למארחיו: "היה רצוי שקודם תשיגו אישור-כשרות".

אוייביו של אריאל שרון במשרד-הביטחון מפיי-צים בדיחת-זוועה. שאלה: מה ההבדל בין אריק לבין ארי אמן? התשובה: הי-צבע.

בשעת עדותו של דניאל גרנות, צלמה-פורנו, התי-ברר כי הוא השתמש בשמות רבים בימי חייו. הוא נולד באוטו גרדושי, ואחרי-כך השתמש בשם אוריך מורן, כשמו האמנותי. כאשר עלה לישראל שונה את שמו ל-

כיכד מנצלים את שמו נשיא-המדינה למטרות אחרות? בואת נוכח לדעת יצחק לבון, כשצפה במהדרת חבט, הקריין ידע לספר שלמחרת היום תופיע מישלח-מחאה גדולה אצל הנשיא, ותשטח לפניו את בעיות המורים בי-ארץ, על-רקע החשש לצימר-צומים גדולים בתקציב מישי-רד-החינוך. נבון הופתע, מ-שום שעל-פי הרשום ביומנו, יועדה לו, למחרת היום, שיחה אישית, בענייני הוראה, עם מזכיר הסתדרות המורים אמן-נון אברמסון. נבון, שהבין ששיחה אישית זו עומדת למי-לא תפקיד במאבק שמנהל משרד-החינוך נגד שר-האר-צ, רצה לבטל את הפגישה. לבסוף הורה למוכירתו לדרוש מהמורים שיצמצמו את המיש-לחת, ואכן, תחת 16 מורים הופיעו לפגישה רק ארבעה.

ערב צאת מישלחת של ראשי עיריות ומועצות מקר-מיות לביקור במצריים, ערך להם השגריר המצרי, סעד מורתרא, קבלת-פנים. השגר-רי, הלומד עברית, דיבר בי-ערבית, וגם ראש-המישלחת, אליהו נאורי, ראש עיריית-באר-שבע, שהוא יליד עיראק, ומומחה להווי הערבים בארץ, השיב לברכה בערבית. אחרים דיברו עברית. נאווי העלה על נס שהמסיבה נערכת בשתי השפות-האחיות, והזכיר שכבר ב-1946 חלם על כך שבני-שני העמים לא יודקק לשפה

איכה חריש

ח"כ המערך, לא נרתע מקור ירושלמי עה, ונטל חלק במירוץ-2500-המטרים הי-מסורתי על-שם יהודה-לייב מונס באוניברסיטה בירושלים. למירוץ נרשם ח"כ נוסף, מנחם גולדשטיין מהליברלים, אך כשבא למקום וראה מהו מוגה-אוויר, העדיף לחזור לכנסת המחוממת. חריש רץ במדי קבוצת-הכדורסל של הפועל רמת-גן-גיבעתיים, ולא במדי האוניברסיטה, מתוך נאמנות לקבוצה שהוא יושב-הראש שלה.